

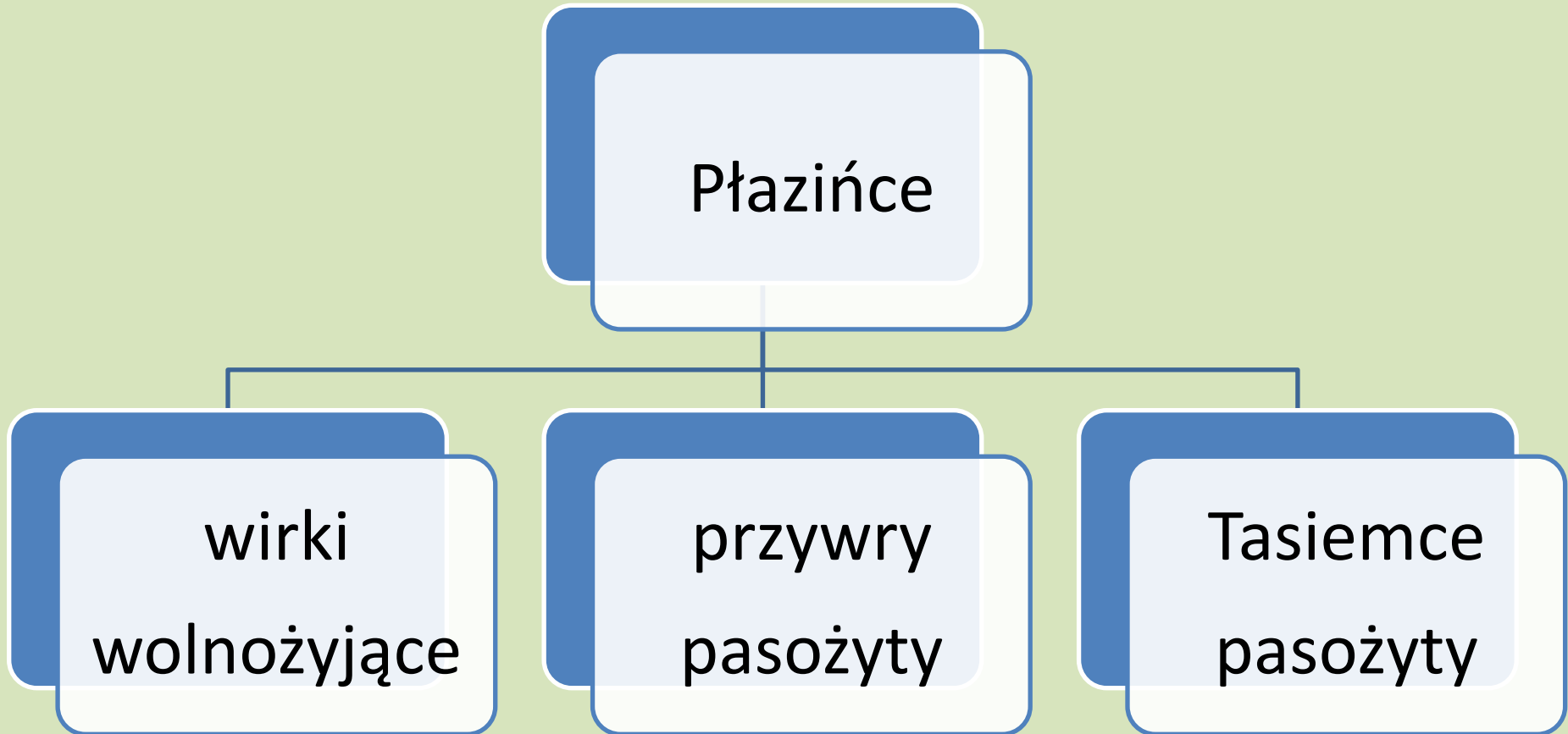
**Płazińce – zwierzęta spłaszczone
grzbieto-brzusznie**

Płazińce:

to zwierzęta o wydłużonym ciele,
spłaszczonym grzbieto-brzusznie.

Z tego względu nazywa się je
również robakami płaskimi.

Klasyfikacja płazińców

Pokrycie ciała

stanowi wór powłokowo-mięśniowy
zbudowany z jednowarstwowego
nabłonka i kilku warstw mięśni.
U wirków: mięśnie okrężne, skośne i
podłużne, u przywr i tasiemców tylko
okrężne i podłużne

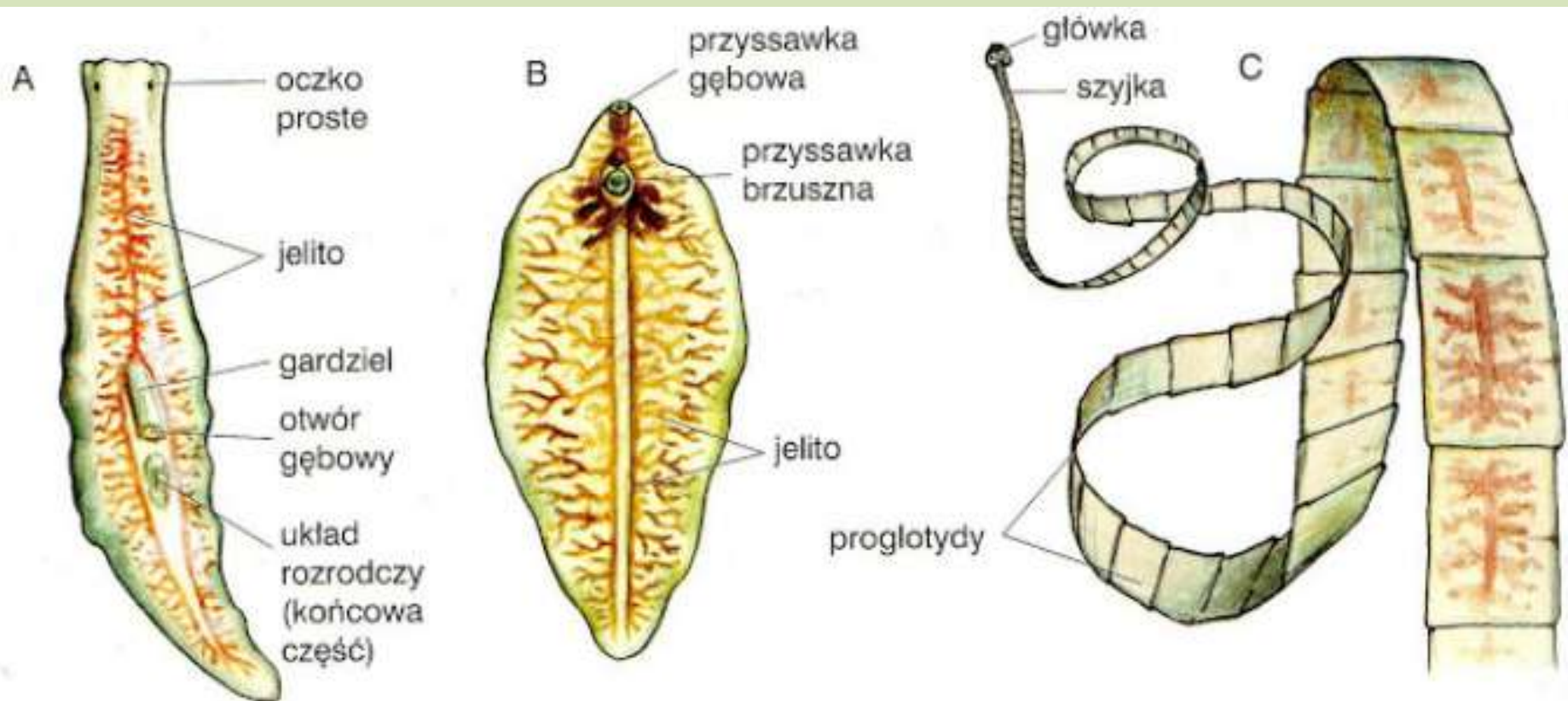
Układ pokarmowy

U tasiemców nie występuje.

U pozostałych rozpoczyna się otworem gębowym, który prowadzi do jelita przedniego, a następnie do jelita środkowego.

Zwierzęta te nie posiadają jelita tylnego i otworu odbytowego.

Niestrawione resztki są usuwane przez otwór gębowy.

Wymiana gazowa

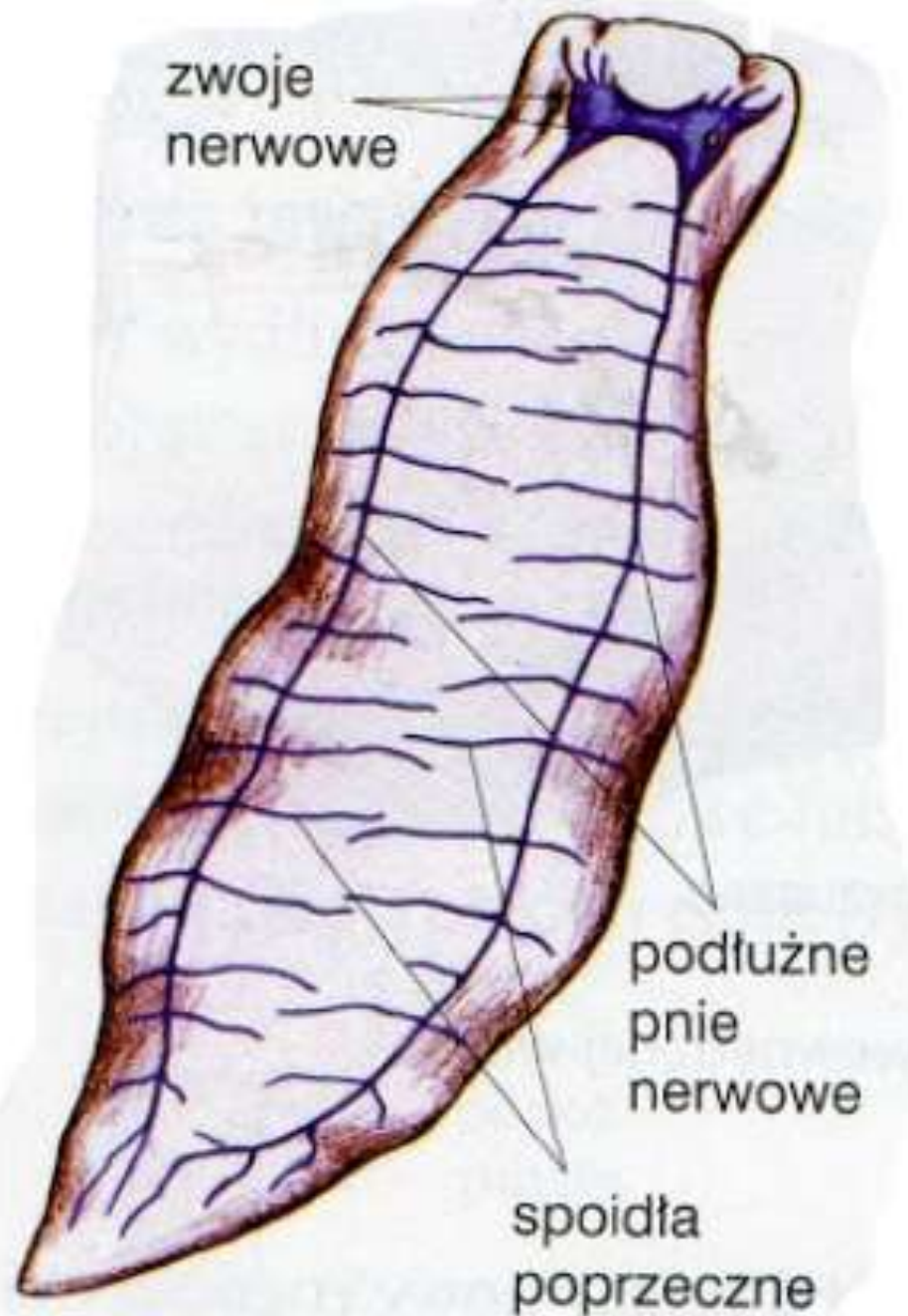
Układ oddechowy nie występuje.

Gatunki pasożytnicze oddychają
beztlenowo.

U płazińców wolnożyjących występuje
oddychanie tlenowe, a wymiana
gazowa zachodzi całą powierzchnią
ciała.

Układ nerwowy

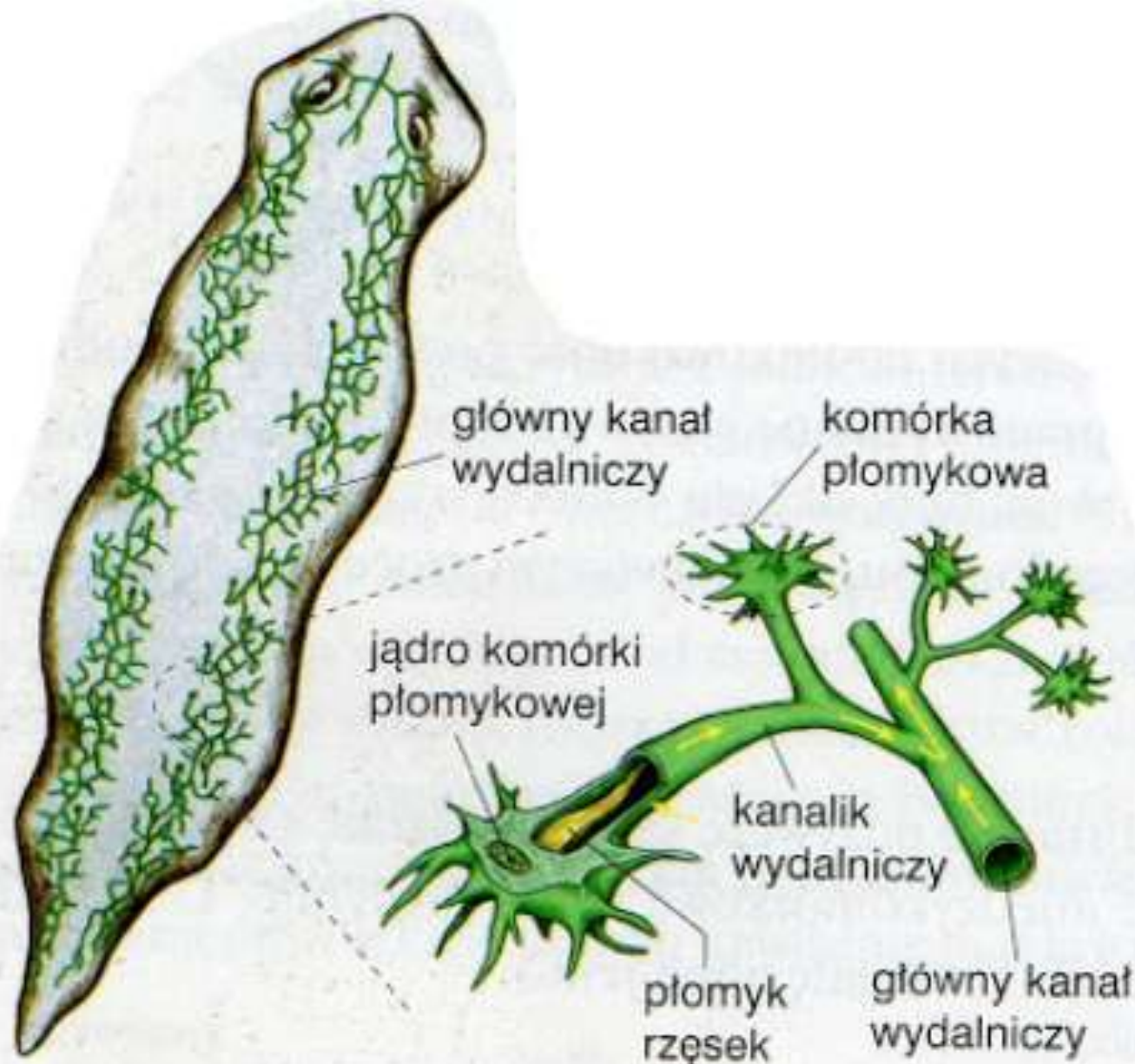
składa się z dwóch zwojów nerwowych umieszczonych w przedniej części ciała i odchodzących od nich pni nerwowych. Pnie nerwowe połączone są spoidłami poprzecznymi.

Układ wydalniczy

typu protonefrydialnego.

Składa się z systemu biegnących wzdłuż ciała, rozgałęzionych kanałów, które z jednej strony otwierają się na zewnątrz otworami wydalniczymi, a z drugiej strony są zakończone komórkami płomykowymi.

główny kanał
wydalniczy

komórka
plomykowa

jądro komórki
plomykowej

kanalik
wydalniczy

plomyk
rzęsek

główny kanał
wydalniczy

Rozmnażanie i rozwój

Płazińce rozmnażają się głównie płciowo. Są na ogół obojnakami (hermafrodytami). U tych gatunków może dochodzić do samozapłodnienia lub zapłodnienia krzyżowego.

Wirki cechuje rozwój prosty (z jaj rozwijają się młode osobniki).

Przywry i tasiemce charakteryzuje skomplikowany rozwój złożony, w którym występuje zwykle więcej niż jeden rodzaj larw.

Mogą też posiadać kilku żywicieli. Organizm, w którym przebywa postać larwalna pasożyta nazywa się żywicielem pośrednim, a organizm, w którym znajduje się postać dorosła – żywicielem ostatecznym.

Przedstawiciele płazińców:

A. Tasiemce

Wszyscy przedstawiciele tej gromady są pasożytami. Współcześnie znanych jest około 3000 gatunków tasiemców.

W większości są obojnakami.

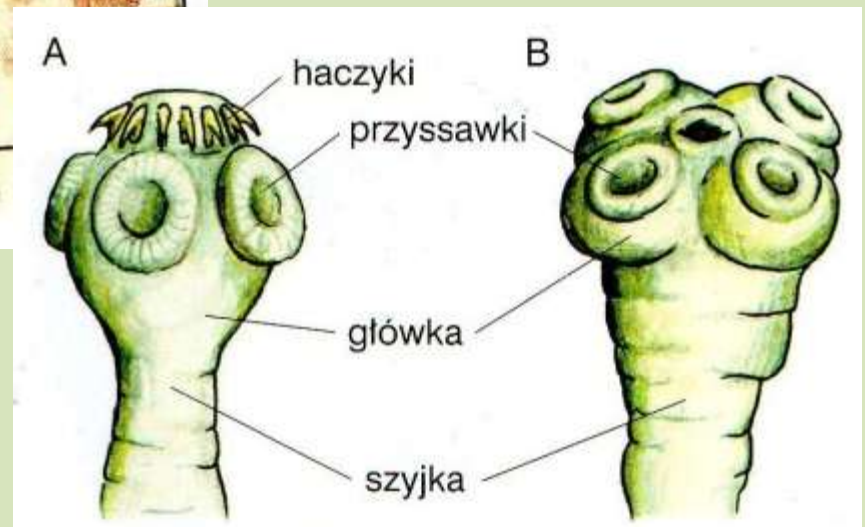
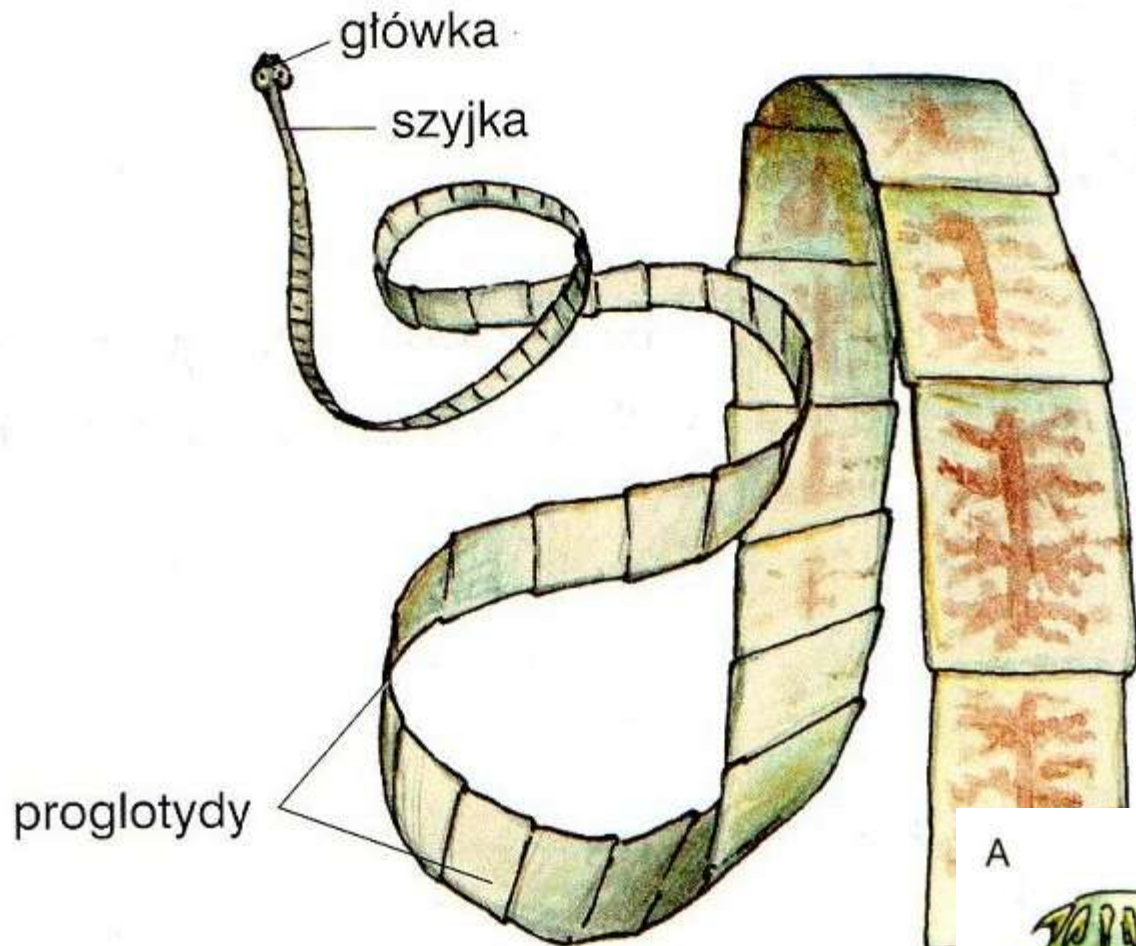
Złożone są z główki, szyjki i proglotydów (członów zaopatrzonych w komplet narządów wewnętrznych).

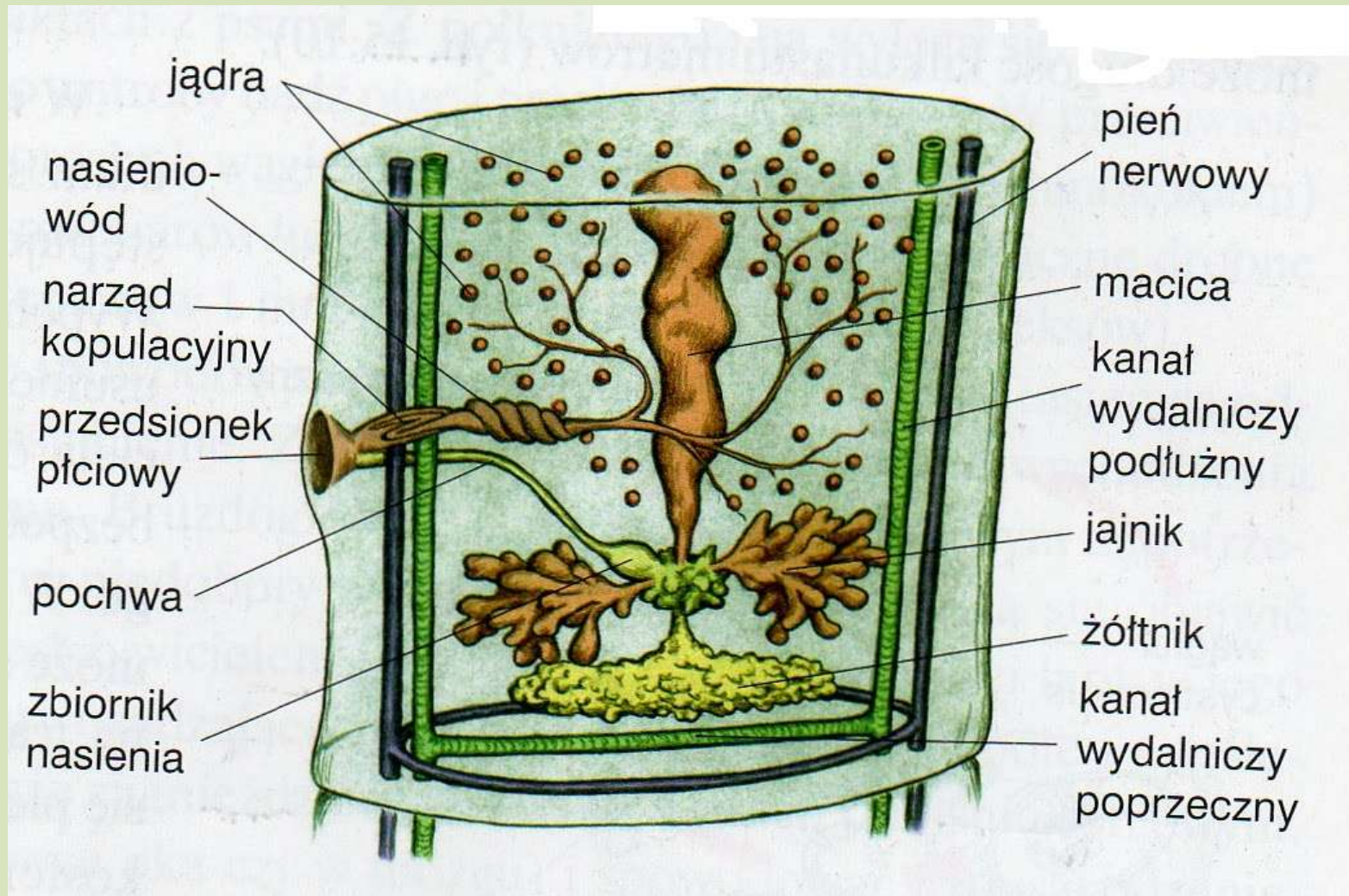
Tasiemce mogą mieć długość od 0,2mm do nawet ponad 20m.

Do najważniejszych tasiemców należą:

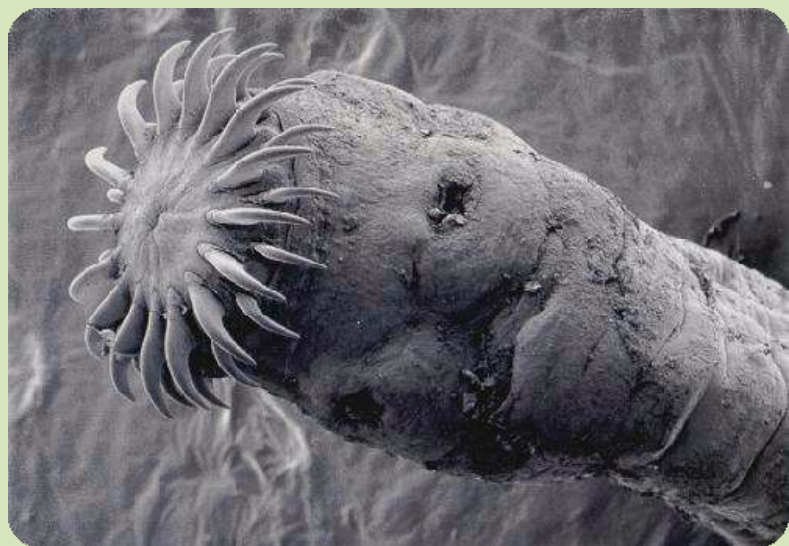
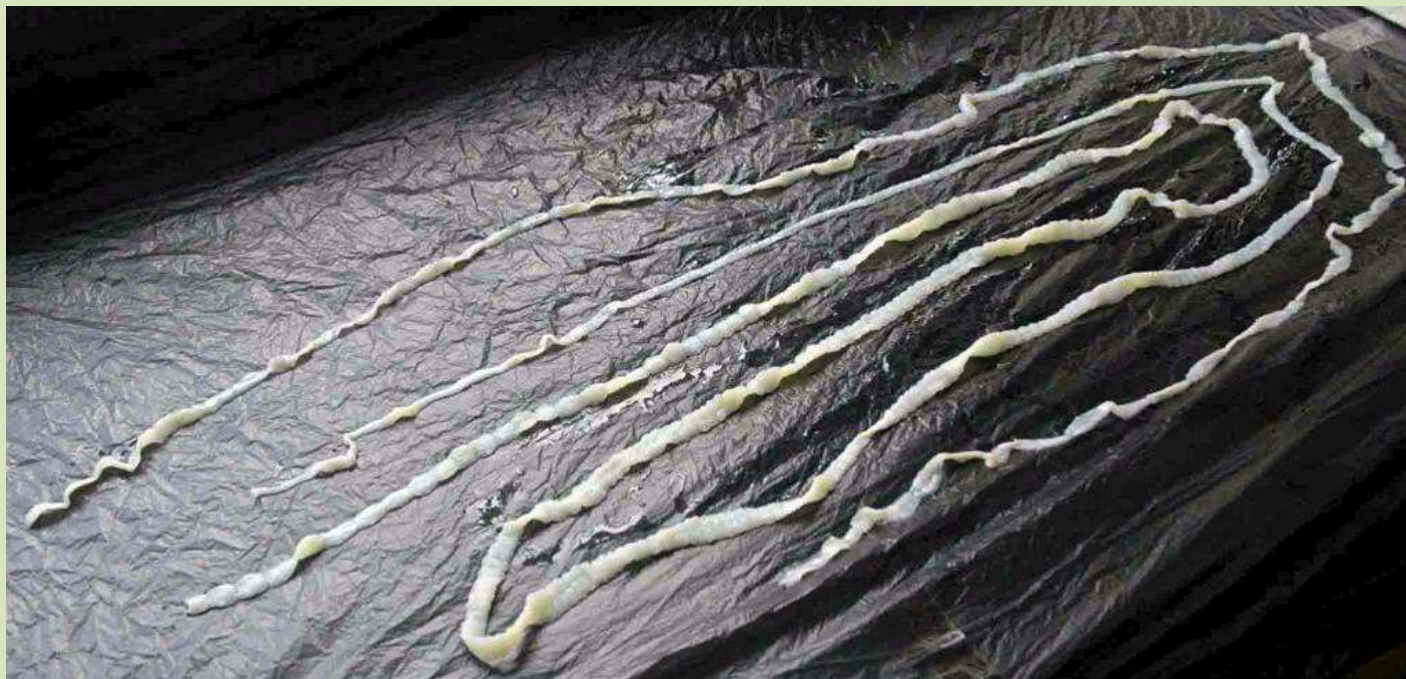
- bruzdogłowiec szeroki,
- tasiemiec bąblowcowy,
- tasiemiec nieuzbrojony,
- tasiemiec uzbrojony.

Tasiemce

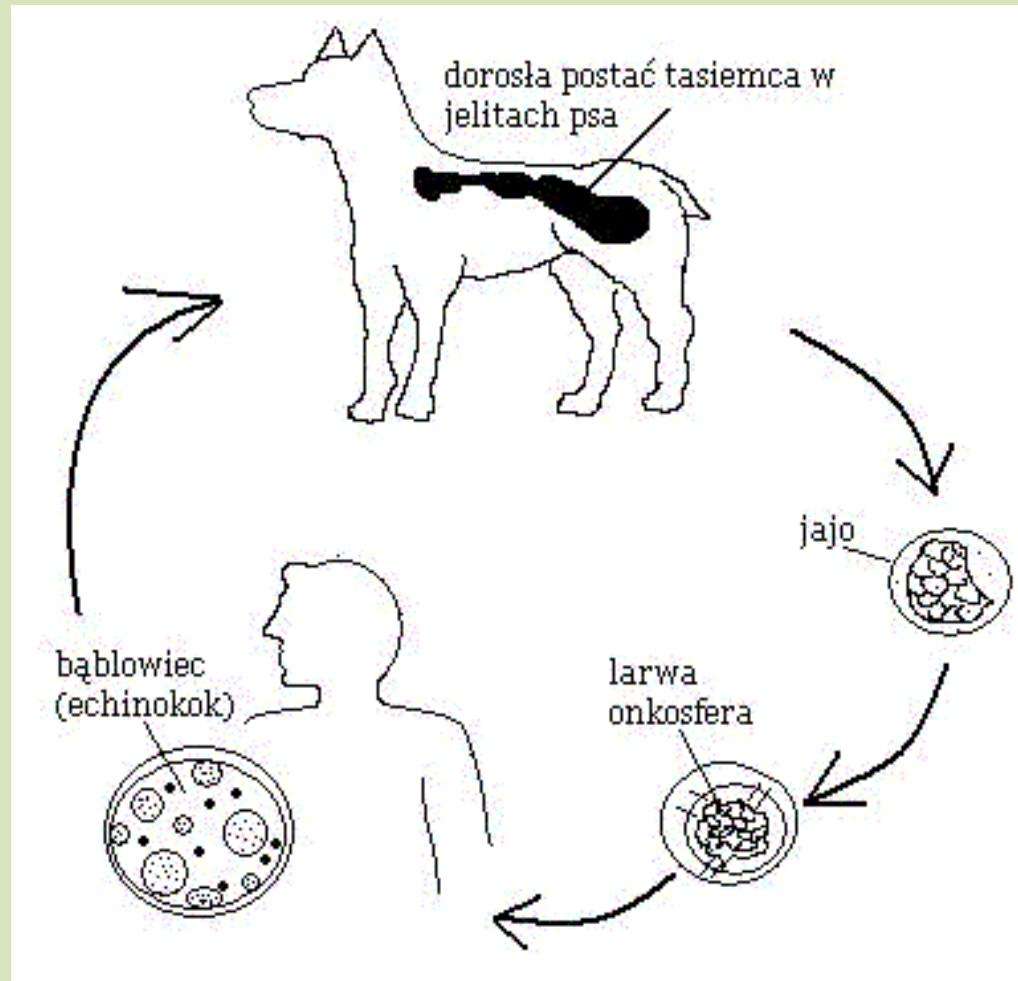

Budowa proglotydu

Tasiemiec - zdjęcia

Cykl rozwojowy tasiemca bąblowcowego

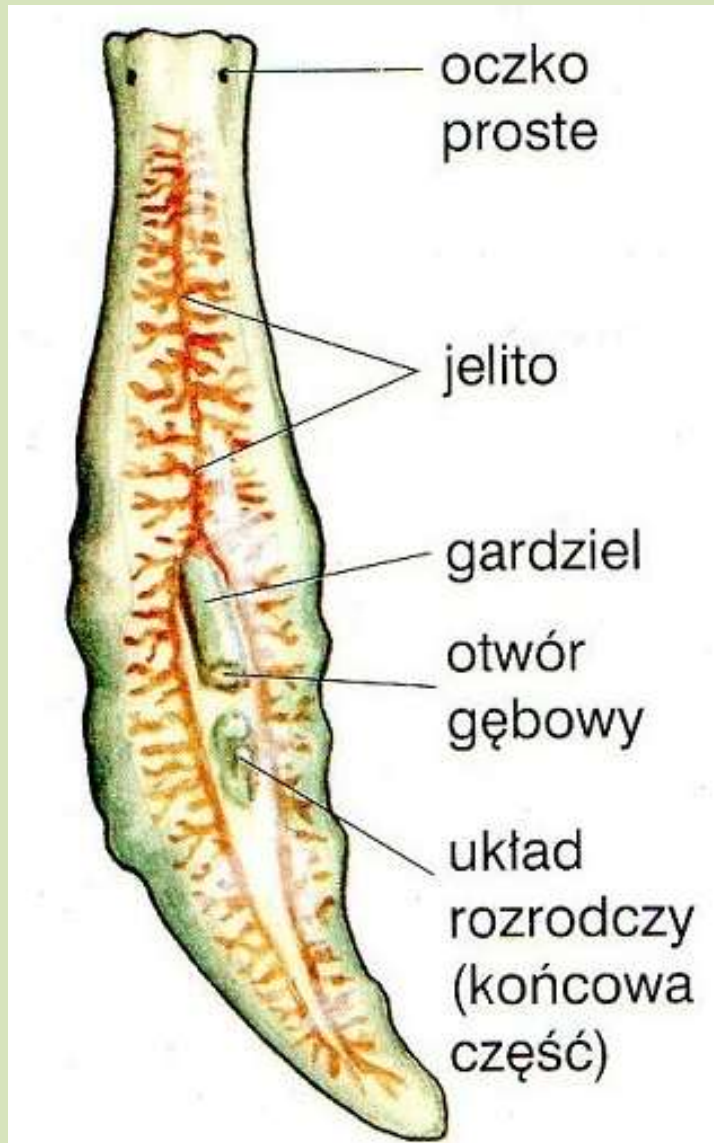

Choroby wywołane przez tasiemce to tasiemczyce.

Objawy zakażenia to:

- bóle brzucha,
- nudności,
- wymioty,
- chudnięcie (mimo jedzenia),
- zatrucia toksynami.

B. Wirki

Wirki

to liczna grupa wolnożyjących płazińców o urzęsionym ciele. Żyją zarówno w wodach słodkich jak i słonych.

Najbardziej znane są:

- wyptawek biały,
- wyptawek czarny.

C. Przywry

są pasożytami nieczłonowanymi. Od wirków różnią się brakiem urzęsienia i obecnością przyssawek.

Przykłady to:

- motylca wątrobowa (pasożytująca w drogach żółciowych ssaków roślinożernych, człowiek zarażany jest rzadko i tylko jako żywiciel przygodny).

Przywry

Motylca wątrobowa

Przywra krwi

Pasożytuje w naczyniach krwionośnych pęcherza moczowego i jamy brzusznej.

Zakażenie przywrami objawia się wysoką temperaturą i dolegliwościami narządów położonych w jamie brzusznej.

